Rab yapar (Yuhanna 14:13-21)

Bu dünyada herkes çalışmak lazım ki geçinebilir. Çalışmak zor olduğu için insanlar çalışmadan geçinebilmeyi mutluluk sayıyorlar. Ama bu dünyada çalışmak ne kadar zor olsada geçici olarak insanlara verilen görevdir. İnsanlar için bu dünya çalışma yeridir.

Biri Tanrı'nın verdiği görevi yapmayınca yada önemsemeyince Tanrı hoşnut değildir. Bu nedenle yargılanmış olanlar da var. Onlardan biri yoldan sapmış melektir. Öbürü insandır. Şeytan ve onun melekleri yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etti ve bu nedenle büyük yargı gününe kadar çözülmez bağlarla bağlanarak karanlığa hapsedildi (Yahuda 6). Buna benziyen olay insanlara da oldu. RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem`i oraya koydu ama Adem İblis tarafından ayartılıp görevini terk etti. Bu nedenle Adem Aden bahçesinden kovuldu, o zamandan itibaren Adem emek vermesi lazım ki yiyecek bulabilir.

Ama İsa Mesih insanı kurtarmak için bu dünyaya geldi. Tanrı kendine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri bağışladı ama insanı bağışladı. İnsan Tanrı'ya itaat etmek lazım, ama kendi görevini terk etti, ve bu nedenle lanet altında yaşadı. Ama Tanrı 'insanın yerine lanet alsın' diye kendi Oğlu'nu gönderdi. Ve bize yeni bir görev verdi. Yani biz bu dünyada geçinmek için yaptığımız işlerin dışında başka bir iş aldık.

Bu iş Rab'bin buyruğunu yerine getirmektir (Yuhanna 14:21). Rab 'Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin' diye söyledi. Biz kilisede hizmet ediyoruz. Biz Tanrı'yı sevdiğimiz için birbirimizi sevdiğimiz için hizmet ediyoruz, sunuları yapıyoruz. Hizmet etmek kendimizi diri, kutsal, Tanrı`yı hoşnut eden bir kurban olarak sunmaktır. Ve biz bu çağın gidişine uymadan Tanrı`nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncemizin yenilenmesiyle değişmeliyiz (Romalılar 12:1-2). Ve kimse kendisine gereğinden çok değer vermemeli, Herkes Tanrı`nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olması lazım (Romalılar 12:3). Kilisenin bütün üyeleri kendi armağanlarını alçakgönüllü bir şekilde kullanarak sevinçle kilise için çalışmak lazımdır (Romalılar 12:4-6). Birbirini severek hizmet etmelidir (1.Petrus 4:8-10). Kilisenin bütün üyeleri kendi görevini iyice yaparak kiliseyi büyütmeliler (Efesliler 4:16).

Sunular önceden hazır olmalıdır. Ve Herkes isteksizce ya da zorlanmış gibi değil yüreğinde niyet ettiği gibi vermelidir. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. Her nimeti ona bol bol sağlayacaktır. Sunular hem kutsalların ihtiyaçlarını karşılar, hem de iman ve şükranla sunu yaparak Tanrı'yı yüceltebilir

(2.Korintililer 9:5-13).
Biz aslında Tanrı'nın ilgisini çekemeyen Tanrı'ya yaklaşamayan kişilerdik ama şimdi artık görkemli bir kimlik ve yeni bir fırsat kazandık. Bu fırsatı kaçırmamalıyız, imanla bunu korumalıyız.

Bazı insanlar Tanrı'nın işini yaparsa bu dünyada hiçbir sorun olmayacağını düşünüyorlar. Ama aslında çok gayretle imanlı hayatını sürdürenler de bazen hiç tahmin etmediği sorunlardan dolayı sıkıntı çekiyorlar. Çünkü insan zayıftır. Ama Rab'bin buyruğunu yerine getirenler Rab'den yardım alabilir (Yuhanna 14:21). Bunun için biz Rab'bin adıyla dua etmemiz lazım. Tanrı'nın yardımı yoksa bize meydan okuyan problemlerle çok zor bir şekilde savaşmak zorunda olabiliriz, bazen onları yenemeden düşebiliriz. Dünyada bize sıkıntı veren şeyler ne kadar çok vardır? Hatta kötü ruhlar bize sıkıntı vermeye çalışıyorlar. 1.Petrus 5:8'de de 'Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor' diye söyledi. Gece uyuduğumuz zaman da onlar dinlenmiyorlar. Biz yatarken onlar hastalık getirebilir. Bu nedenle bize yardım ederek koruyan Rab'be ihtiyacımız vardır (Mezmurlar 127:2).
Tanrı dinlenmeden gece gündüz çalışır (Mezmurlar 121:1-6). O bizim için çalışmak için bizlere kulak vermektedir. Ama biz eğer dua etmezsek Tanrı bize yardım edemez. 'İmanlı olduğumuz için bütün sorunlar otomatik olarak çözülecektir' diye yanlış düşünmemek lazım. Biz önümüzde ne gibi engeller olduğunu bilmiyoruz. Dolaysıyla 'bunlardan dolayı sorun çıkmasın' diye önceden Tanrı'dan yardım istememiz lazım.
Tanrı'nın yardımı olmadan yaşayamayan bizler Tanrı'dan yardım almamız için ilk önce Tanrı'ya itaat ederek yaşamamız lazım. Biz tövbenin kapısından girerek bağışlandık. Şeytan'nın hiç düşünemediği tövbe aracılığıyla biz yeni fırsat bulduk, Rab'be kendimizi adadık. Şimdi artık biz imanımızın tanıklığını göstermemiz lazım. Bu dünyadaki yaşam biraz sıkıntılı olabilir ama, biz İsa Mesih aracılığıyla aldığımız imanı korumalıyız ve görevimizi yapmalıyız. İsa'yla birlikte cennet görkemini alacak mirasçı olduk. Yeryüzünde yaşadığımız sürece sabır ederek geleceği hazırlayalım. Mesih inanlısı olarak mutlaka başarmamız gereken iki şeyi unutmayalım. Tanrı'ya itaat etmek veTanrı'dan yardım istemek! Böylece bizim aracılığımla Baba Tanrı yüceltilsin.

20150118 SHK